

РЕШЕНИЕ

№ 300

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: Стоян Михов
Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря Албена Вл. Арсова
в присъствието на прокурора Екатерина Цанкова Микова (СГП-София)
като разглежда докладваното от Александра Йорданова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211100604603 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 13.07.2021г. по НОХД № 21579/2018г., СРС, НО, 98 състав е признал подсъдимия А.М. Ш.за виновен за извършено престъпление по чл.234, ал.2, т.3 вр. ал.1 от НК и вр. чл.55, ал.1, т.1 он НК му е наложил наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал.1 от НК за срок от три години. С присъдата на основание чл.234, ал.5 НК са отнети в полза на държавата веществените доказателства – предмет на престъплението, иззети с протокол за претърсване и изземване от 16.07.2015г., на съхранение в 07 РУ-СДВР. На основание чл.89, ал.3 от НПК е осъден подсъдими Ш.за да заплати по сметка на СДВР направените по делото разноски в размер на 1941, 78 лева.

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна жалба от упълномощения защитник на подсъдимия Ш.за- адв. Н., с която се иска отмяна на присъдата оправдаване на подсъдимия по внесеното обвинение.

В разпоредително заседание на 22.11.2021г.въззивният съд по реда на чл. 327 и следващите от НПК е преценил, че присъдата е атакувана в срок и е от категорията актове, подлежащи на контрол пред въззивния съд по съответния ред, поради което подлежи на контрол в открито съдебно заседание. Приел е, че за изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване по делото, не се налага разпит на подсъдимия и свидетели, както и събирането на нови доказателства.

В открито съдебно заседание, в хода на съдебните прения, защитата на подсъдимия Ш.за – адв. Н. поддържа депозираната жалба и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения.

Представителят на СГП в своята пледоария намира обжалвана присъда за правилна и законосъобразна и прави искане от съда същата да бъде потвърдена изцяло.

Подсъдимият А.М. Ш. редовно уведомен не се явява пред въззивната инстанция и не

взема становище по делото.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателствата, изложените от страните доводи и възражения и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на обжалвания съдебен акт по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост, съобразно изискванията на чл.314 НПК, намери следното:

Атакуваният съдебен акт страда от съществен процесуален порок, по смисъла на чл.348, ал.3, т.3 от НПК, който не може да бъде отстранен от въззивната инстанция, но е отстраним при ново разглеждане на делото. Този порок се състои в съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на абсолютните, което обуславя отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото на СРС за ново разглеждане от друг състав на съда. Констатираното нарушение касае постановяване на краен съдебен акт от незаконен състав.

Изискването на чл.258 НПК е делото да се разгледа от един и същ състав от началото до приключването на съдебното заседание с постановяване на акт по съществото му, като това изискване не е самоцелно, а е ориентирано към обезпечаване на правилното формиране на вътрешното съдийско убеждение. А това е постижимо, ако един и същ е съставът, който събира доказателствата и постановява крайния акт по съществото на делото. Идеята за неизменност на състава на съда произтича от заложеното в чл.18 НПК начало на непосредствеността. Съгласно разпоредбата на чл.18 НПК съдебните актове се основават на доказателствени материали, лично събрани, проверени и преценени от целия съдебен състав, освен в случаите, когато законът предвижда друго. Принципът на непосредствеността въвежда и изискването за неизменност на съдебния състав при осъществяване на процесуалните действия за събиране и проверка на доказателствата и постановяване на съдебния акт. Неспазването на правилото, визирано в чл.258 от НПК винаги представлява съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.3, т.3 НПК. Настоящият случай е именно такъв- първостепенният съд е разгледал делото в различен съдебен състав от даване ход на съдебното следствие на 26.05.2021г. до постановяване на присъдата на 13.07.2021г.

Правната доктрина и съдебната практика, единодушно и последователно приемат, че съществено процесуално нарушение е налице в случаите, когато доказателствата са събрани от различни съдебни състави без да бъдат повторени действията, извършени от първоначалния състав, а така също и когато съдебното следствие е проведено от един състав, а присъдата е постановена от друг.

Протоколът от съдебно заседание е официален документ и е доказателствено средство, относно извършените действия в рамките на съдебното заседание, който отразява обстоятелствата, свързани с времето и реда на извършването им, събраните и проверени доказателства, включително и за явилите се страни, свидетели и вещи лица, както и съдебния състав извършил съответните процесуални действия.

От данните по делото категорично се установява, че първото съдебно заседание е било проведено на 25.09.2019г. в състав : съдия М.Л. и съдебни заседатели Т.Т. и И.К., даден е ход на съдебното следствие и до заседанията проведени до 24.06.2020г. са събирани доказателства – разпит на свидетеля Р.Д., И.Н., Б.Н., А.А..Б. и М.У., както и са били приети заключенията на вещото лице Д., изготвило физикохимичните експертизи по делото, както и на вещото лице Ж., изготвило три броя СЧЕ. На проведеното съдебно заседание на 10.03.2021г. е бил сменен председателя на съдебният състав : съдия М.Д. и съдебни заседатели Т.Т. и И.К. като ход на делото не е бил даден. На следващото съдебно заседание проведено на 26.05.2021г. в състав: съдия М.Д. и съдебни заседатели Т.Т. и И.К. е даден ход на разпоредителното заседание, като съдебният състав е констатирал, че не са налице пречки при повторното разглеждане на наказателното производство то да бъде разгледано по реда на чл.371, т.1 от НПК. Следва да се отбележи, че страните са дали съгласие да не бъдат изслушвани посочените в обвинителния акт , разпити на свидетели и заключенията на вещите лица, но като пропуск на съдебният състав се установява, че същите са приобщени към материалите по делото без да са били прочетени от съда. Видно от протокола от проведеното на 13.07.2021г. открито съдебно заседание съдебният състав е бил формиран от : председател съдия М.Д. и съдебни заседатели Г.Д. и И.К., по време на което е продължен

хода на съдебното следствие и са събирани доказателства. По делото няма входирана молба от предишният съдебен заседател (Т.Т.) за това, че не може да участва в съдебното заседание проведено на 13.07.2021г. Съдът е следвало да констатира, че с оглед принципите за неизменност на съдебния състав и непосредственост при събирането на доказателства и извършената смяна в съдебния състав (макар и само за едно заседание), следва отново да бъде даден ход на съдебното следствие и да бъдат преповторени действията по събиране на доказателства. В заключение следва да се отбележи, че присъдата е подписана в състав : съдия М.Д. и съдебни заседатели Т.Т. и И.К.

С оглед всичко гореизложено въззивният съд намира, че при разглеждане на първоинстанционното дело е нарушен принципът на неизменност на състава на съда, защото са участвали различни съдебни заседатели, като член от състава на съда, постановил присъдата, не е взел участие от началото на съдебното следствие до постановяването на окончателния съдебен акт. Доколкото така констатираното нарушение е абсолютно, а именно такова по чл. 348, ал.3, т.3 НПК налага задължителна отмяна на постановения съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане, то за въззивният съд се явява безпредметно да обсъжда атакуваната присъда по същество.

Водим от изложеното и на основание чл.334, т.1 вр. чл.335, ал.2 от НПК, Софийски градски Съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда от 13.07.2021 г., постановена по НОХД № 21579/2018 г., по описа на СРС, НО,98-ми състав.

ВРЪЩА делото на СРС за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____